

*Президія Національної академії наук України, Секція суспільних і гуманітарних наук НАН України, Відділення літератури, мови та мистецтвознавства НАН України, Інститут літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України з глибоким сумом сповіщають, що 9 грудня ц.р. на 84 році життя помер видатний учений, фахівець у галузях теорії та історії української літератури, організатор науки, член-кореспондент НАН України, доктор філологічних наук, Заслужений діяч науки і техніки України **Григорій Матвійович СИВОКІНЬ***

СИВОКІНЬ ГРИГОРІЙ МАТВІЙОВИЧ народився 9 серпня 1931 р. на хуторі Сивоконівка Коломацького району Харківської області. Закінчив українське відділення філологічного факультету Харківського державного університету й аспірантуру при кафедрі історії української літератури. У системі Академії наук працював з 1962 р., спочатку молодшим співробітником відділу теорії літератури, надалі в 1992-2002 рр. – завідувачем цього відділу. У 1992-1993 рр. – заступник директора Інституту з наукової роботи, упродовж багатьох років – голова наукової ради з проблем «Класична спадщина та сучасна художня література». Член Спілки письменників України (з 1966 р.), Заслужений діяч науки і техніки України (1997), лауреат премії імені О. Білецького в галузі літературно-художньої критики. У 2001 році нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня.

Починаючи з 1958 р., Г.М. Сивокінь виступав як літературний критик, друкуючи статті про творчість Б. Харчука, О. Гончара, Г. Епіка, І. Волошина та ін.

Дослідницькі інтереси науковця й критика визначали проблеми функціонування літератури в суспільстві. Він – автор численних конкретно-соціологічних літературознавчих студій, а також фундаментальної як на свій час праці «Одвічний діалог. Українська література і її читач від давнини до сьогодні» (1984), у якій чи не вперше у вітчизняній науці подано історію української літератури як історію її читача. Постулюючи соціологічний метод дослідження літератури, Г.М. Сивокінь одним із перших порушив проблему масової літератури як важливого явища соціокультурної динаміки ХХ ст.

Автор понад 300 публікацій, зокрема 10 індивідуальних праць, у т.ч. «Давні українські поетики» (1960, 2-е вид. – 2001), «Життєва переконливість героя» (1965), «Художня література і читач. З досвіду конкретно-соціологічних спостережень» (1971), «Друге прочитання» (1972), «Визначеність таланту» (1978), «Динаміка новаторських шукань» (1980), «Одвічний діалог. Українська література та її читач від давнини до сьогодні» (1984), «Художній твір і літературний процес» (1986), «Від аналізу до прогнозу» (1990), «У вимірах сприймання. Теоретичні проблеми художньої літератури, її історії та функцій» (2006), автор і головний редактор колективних монографій «Нова епоха – новий герой» (1979), «Самототожність письменника» (1999).

Помер Г.М. Сивокінь 9 грудня 2014 року.